

Arrest

**nr. 56 861 van 25 februari 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 30 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2011.

Gelet op het arrest van 15 februari 2011 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen voor de terechtzitting van 25 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat A. BOURGEOIS, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 30 september 2010 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 14 oktober 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 15 december 2010.

1.3. Op 16 december 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 17 december 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Golemi Dol (gemeente Preshevë) en bent u Servisch staatsburger. In 1990 vertrok uw vader naar Slovakije en sindsdien komt hij slechts sporadisch naar Servië terug. In 1995 werd uw moeder uit de kristalfabriek ontslagen en sindsdien heeft ze geen werk meer. Ze klust wel af en toe bij als naaister. Na uw schoolloopbaan had u evenmin werk. Er is immers een algemene economische malaise in Servië. Ongeveer twee jaar voor het gehoor op het Commissariaat-generaal ging uw vader een lening in Kosovo aan. De schuldeiser stuurde daarop een dreigbrief naar jullie. Hoewel jullie aanvankelijk bang waren, was dit voor u geen aanleiding voor uw vertrek uit Servië. Jullie hadden immers geen lening aangegaan en jullie waren niemand geld verschuldigd. Jullie dienden hierom evenmin klacht in bij de politie. U voegde hieraan nog toe dat uw vader die in Slovakije een andere vrouw leerde kennen er enkele keren mee gedreigd heeft uw moeder uit haar woning te laten zetten. Ze woont immers in een woning die zijn eigendom is. Voorlopig woont ze daar echter nog steeds. Als ze daadwerkelijk uit de woning gezet zou worden, dan kan ze elders een huis huren of kan ze bij uw broer in Slovakije intrekken. Ten gevolge van jullie slechte economische situatie besloot u ongeveer een jaar voor het gehoor op het Commissariaat-generaal een eerste poging om Servië te verlaten te ondernemen. U strandde toen in Hongarije van waaruit u naar Servië teruggestuurd werd. Enkele maanden later, in de loop van juli 2010, ondernam u een tweede poging. Via Slovakije – waar uw vader in moeilijke economische omstandigheden leefde – kwam u naar België waar u op 30 september 2010 asiel aanvraagde. U verklaarde in Servië noch met de Servische autoriteiten, noch met medeburgers problemen gehad te hebben. Ter staving van uw identiteit legde u volgende documenten neer: uw paspoort uitgereikt op 21 augustus 2007 te Vranje; uw licna karta (identiteitskaart) uitgereikt op 1 juni 2005 te Preshevë; en uw rijbewijs uitgereikt op 24 oktober 2005 te Preshevë.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidair beschermingsstatuut kan toekennen.

Er dient immers te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U haalde immers uitsluitend economische motieven aan als reden om in België asiel te vragen. Zo verklaarde u enkel en alleen omwille van economische redenen Servië verlaten te hebben. In Servië had u, net zoals uw moeder en vele anderen, geen werk omdat er in Servië een algemeen economisch probleem is. U verklaarde behalve economische problemen geen ander asielmotief te hebben (CGVS, p. 6-7). U had immers geen problemen met medeburgers of met de autoriteiten (CGVS, p. 4; p. 7).

Volledigheidshalve kan betreffende de dreigbrief en de telefoons die u ontving ongeveer twee jaar voor uw komst naar België naar aanleiding van de door uw vader aangevane lening met een Kosovaar nog toegevoegd worden dat dit voor u geen reden was om Servië te verlaten (CGVS, p. 7). Hoe dan ook betreft het een probleem van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard. Als dusdanig houdt dit probleem bijgevolg geen verband met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u hierom een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan immers slechts ingeroepen worden wanneer alle in het land van herkomst voorziene beschermingsmogelijkheden op redelijke wijze zijn uitgeput. De autoriteiten kunnen echter niet optreden als ze niet op de hoogte gesteld worden van criminele feiten. U diende echter naar aanleiding van dit probleem nooit klacht in bij de politie en u wist niet waarom jullie geen klacht ingediend hadden (CGVS, p. 8). Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die toegevoegd werd aan uw administratieve dossier dat de multi-etnische politie in Zuid-Servië haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren uitvoert. Zo treedt de politie

effectief op in situaties van huiselijk geweld, drugs, burenruzie, moord, verkrachting en andere gemeenrechtelijke feiten.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde identiteitsdocumenten bevestigen uw identiteit en uw nationaliteit. Deze staan hier evenwel niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (vluchtelingenverdrag), de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de klaarblijkelijke beoordelingsfout, geeft verzoeker een theoretische uiteenzetting over de motiveringsplicht en de definitie van een vluchteling, en argumenteert hij dat hij in zijn land vervolging vreest omwille van zijn assimilatie door de nationale overheid met de opstandbeweging, het niet juist is dat de door hem aangehaalde elementen als zuiver economische of interpersoonlijke elementen samen te vatten zijn, hij ook vervolging vreest in zijn hoedanigheid van lid van de Albanese etnische minderheid in Servië, de afwezigheid van bewijs van de aangehaalde vervolgingen niet tot de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas mag leiden en zijn identiteit en etnische afkomst door de commissaris-generaal niet worden betwist.

Aan het verzoekschrift worden geen bijkomende stukken toegevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) de door hem aangehaalde economische motieven geen verband houden met één van de criteria van de vluchtelingenconventie, noch erop wijzen dat hij een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, (ii) volledigheidshalve omtrent de dreigbrief en telefoons die hij ontving naar aanleiding van een lening van zijn vader - hetgeen volgens verzoekers verklaringen geen reden was om Servië te verlaten - kan opgemerkt worden dat dit een probleem van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard is waartegen verzoeker nooit klacht heeft ingediend ofschoon blijkens de aan het administratief dossier toegevoegde informatie de multi-etnische politie in Zuid-Servië haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren uitvoert, en (iii) de door hem neergelegde identiteitsdocumenten slechts zijn identiteit en nationaliteit bevestigen die niet ter discussie staan.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

2.3. De Raad stelt verder vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift beperkt tot een theoretische uiteenzetting omtrent de motiveringsplicht en de definitie van een vluchteling, en het tegenspreken van de motieven, doch hiermee geenszins de motieven van de bestreden beslissing weerlegt. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij melding maakt van een lening die zijn vader zou hebben aangegaan, de schuldeiser daarop een dreigbrief stuurde, zij hierom geen klacht indienden bij de politie omdat er immers geen lening werd aangegaan, hij ten gevolge van de slechte economische toestand

Servië verliet, en hij uitdrukkelijk vermeldde noch met de Servische autoriteiten noch met medeburgers problemen te hebben gehad, zodat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen correct tot het besluit komt dat de door verzoeker aangehaalde economische motieven geen verband houden met één van de criteria van de vluchtelingenconventie, noch erop wijzen dat hij een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.4. Waar verzoeker verder aanvoert dat *“de tegenpartij (...) meent dat zijn vrees voor vervolgingen niet gegrond wordt, in zoverre dat een wet van amnestie betreffende de personen die zich in het verleden in de UCK-M geëngageerd hadden nu van kracht is, maar dat de oproeping uitgaande van de Macedonische overheid bovendien geen verband bewijst met zijn activiteiten in het gewapend conflict van 2001”, “de tegenpartij in dit verband de verzoeker het niet-eerbiedigen van het subsidiariteitsprincipe absoluut niet kan verwijten, want het soort vervolgingen waarvan hij zegt dat hij het slachtoffer is rechtstreeks verbonden is met de overheid die nu macht in Servië uitoefent en met het nationaal systeem”, en “zelfs als de verzoeker in het kader van zijn asielrechtpleging geen bewijs van de aangehaalde vervolgingen heeft kunnen voorleggen, zijn verhaal toch als geloofwaardig beschouwd dient te worden”, kan de Raad zich niet van de indruk ontdoen dat de verzoeker de bestreden beslissing niet correct gelezen heeft aangezien in de bestreden beslissing nergens dergelijke motieven zijn opgenomen. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker doorheen zijn asielverklaringen nergens melding heeft gemaakt van zijn “UCK-M verleden” zodat het niet aanvaardbaar is dat hij nu voor het eerst beweert in zijn land vervolging te vrezen omwille van “assimilatie door de nationale overheid met de opstandbeweging”.*

2.5. In de mate verzoeker nog aanvoert vervolging te vrezen in zijn hoedanigheid van lid van de Albanese etnische minderheid in Servië en er hierbij dient aan herinnerd worden dat zijn identiteit en etnische afkomst door de commissaris-generaal niet betwist worden, merkt de Raad op dat verzoeker tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal evenmin melding maakte van problemen omwille van zijn Albanese afkomst. Verzoeker werd gevraagd of hij behalve economische problemen, andere problemen heeft gehad met andere mensen, en verzoeker ontkende hierop en bevestigde dat hij goed met iedereen in zijn regio overeen kwam (CGVS, gehoor p. 7). Verzoeker heeft dan ook niet aangetoond dat *“het rechtvaardig blijkt dat de verzoeker terecht voor vervolgingen om reden van zijn Albanees-talige afkomst vreest”*.

2.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.7. De Raad stelt vast dat verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vraagt maar niet concreet uitwerkt waarom hij hiervoor in aanmerking zou komen. Er worden voorts geen elementen in het dossier ontwaard die zouden kunnen leiden tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt in zijn geheel beaamd en overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS